

De **infinitief** is de *woordenboekvorm* van werkwoorden. Het is het **hele werkwoord** in de **tegenwoordige tijd**. Ze noemen dit de *woordenboekvorm*, omdat wanneer je een werkwoord wil opzoeken deze altijd in deze vorm in het woordenboek staat.

Voorbeelden van infinitieven zijn:

lopen, blazen, gaan, opruimen, doen, eten, werken, schaatsen, betalen

Zoals je misschien al hebt gezien, eindigen infinitieven vaak op *-en*.

Er kunnen meerdere infinitieven in een zin staan, kijk maar naar het volgende voorbeeld:

*Het meisje stond op haar tenen om te **kunnen zien** wat er gebeurde.*

Spelling van de infinitief

- als de ik-vorm een lange klinker aa, ee, oo, uu heeft, dan heeft de infinitief maar één klinker. Bijvoorbeeld: maak ⇒ *maken*; deel ⇒ *delen*; staar ⇒ *staren*
- als de ik-vorm een korte klinker a, e, i, o, u heeft, gevolgd door één medeklinker, dan heeft de infinitief een dubbele medeklinker.
Bijvoorbeeld: bak ⇒ *bakken*; bel ⇒ *bellen*; zet ⇒ *zetten*
- als de ik-vorm eindigt op een f, dan heeft de infinitief meestal een v.
Bijvoorbeeld: geef ⇒ *geven*; beloof ⇒ *beloven*. Maar **let op**: dit klopt niet altijd!
Bijvoorbeeld: golf ⇒ *golfen*; straf ⇒ *straffen*
- als de ik-vorm eindigt op een s, dan heeft de infinitief meestal een z.
Bijvoorbeeld: verhuis ⇒ *verhuizen*; blaas ⇒ *blazen*. Maar **let op**: dit klopt niet altijd! Bijvoorbeeld: eis ⇒ *eisen*; leas ⇒ *leasen*